

posel

vděčný

2023-XXIV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je vyvolený a vzácný.“

1. Petrova 2, 4

Milí bratři, milé sestry,

takto zní výzva apoštola k raným a současně zřejmě čerstvě pokřtěným křesťanům. Co to ale je – živý kámen? Jak může být kámen živý, když je to jen kus žuly nebo čediče nebo jiného materiálu? A ještě k němu přicházet a putovat jako do Božího chrámu? Budova jeruzalémského chrámu je zde jistě v pozadí tohoto pojmu. Tam přece po staletí směřovaly tisíce poutníků a chodívali do kopců, zadýchávali se a ještě si přitom zpívali! Je několik možností, jak tomu rozumět. Ale ta nejpravděpodobnější je, že živý kámen, to je kámen masivní a opracovaný, který se dával do základů stavby. Byl tedy hlavním nosným článkem, ale taky dával celé stavbě směr a tvar. Tím se lišil od kdekjakého štru pohozeného kdesi v poušti.

Ten opracovaný kámen byl základem pro chrám, duchovní dům, ve kterém lidé hledali smíření svých vin skrze oběti kněze. Tam hledali naději, že z nich kněžská oběť sejme jejich viny a že před Bohem, svatým a spravedlivým obtoji. Tohle je přece ta hlavní funkce domu Božího. Tímhle se přece stává vpravdě

živým domem – vždyť přece prostředkuje život! Zde z člověka padá tíha hříchu a viny. Odtud přece člověk odchází povzbuzen, po-

těšen a ujištěn o Boží lásce, která se aktuálně týká právě jeho osobně!

I my máme svůj kostel, který máme rádi, jsme na něj hrdí a dokonce jej postupně opravujeme. A jsme rádi, že nás tady stále bývá docela hodně a že zde je život.....

Jenže nezapomínejme, že když apoštol vybízí křesťany, aby přicházeli ke kameni živému, pak už nemyslí na chrám. V tom chrámě se totiž musely ty oběti opakovat stále znovu. On píše: přicházejte K NĚMU. A tím jistě nemá na mysli nikoho jiného, nežli Ježíše Krista. On je ten živý kámen. On je tím základem k tomu, aby člověk v životě nalezl milost, odpuštění vin, pokoj a radost! Kristus plně nahrazuje smírci bohoslužbu v chrámu. Ježíš Kristus zprostředkovává život těm, kdo přicházejí v naději za ním. Kristus je pro nás živým kamenem živé stavby Božího přibytku, on je pro nás živým a základním stavebním kamenem, na kterém stavíme svůj dům víry. Kristus je navíc označen jako kámen

vyvolený a vzácný, který nejdřív stavitelé zavrhl, tedy ukřižovali. Ale protože byl před Bohem kamenem vyvoleným a vzácným, stal se kamenem úhelným. Kamenem nezbytným pro stavbu. Šifra pro Kristovo vzkříšení.

Kristus byl lidmi zavržen, a přece se stal základním stavebním kamenem, když vstal z mrtvých. K němu máme a smíme přicházet, na něm budovat a stavět svůj život. S ním bu-

dou stavby našeho života pevně stát i v dobách těžkých a zlých, v dobách všech možných bouří. Je-li Kristus základem našich životů, pak se na tento základ budeme moci spolehnout. To, co drží živý kámen, živý Kristus pohromadě, se nezhroutí. Přicházejme k němu!

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

v tomto čísle se mimo jiné dočtete i o návštěvě z Veenendaalu – partnerského města Olomouce – která v uplynulých dnech navštívila náš sbor při bohoslužbách. Je-li to byla návštěva oficiální, směřovaná zejména na aktivity města a kontakty s radnicí, obdrželi jsme poděkování za přijetí a péči celé delegace od pana primátora. Tak mu ten-

tokrát přenechám místo svého úvodníku :-). Myslím, že je to radost číst a také je radost si uvědomit, že jsme za poslední dobu v celé městské komunitě jako evangelici daleko viditelnější, než jsme byli dříve. Kéž je to Pánu Bohu ke cti a slávě!

Jana Vraiová

Narozeniny v říjnu

3.10.	Lenka Brtníková	19.10.	Eliška Nováková
11.10.	Pavel Janošík	22.10.	Jarmila Hanáková
14.10.	Naděžda Sedláčková	24.10.	Eva Kaštovská
16.10.	Jana Ličmanová	28.10.	Jan Bartušek
18.10.	Šimon Bláha		

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, od 71 každý rok. Respektujeme, pokud nahlásíte redakční radě Posla, že si zveřejnění nepřejete.

Svatba

Oddáni byli:

Petr Raška a Lenka Tománková

9. 9. 2023

STATUTÁRNÍ MĚSTO OLMOUC PRIMÁTOR

Českobratrská církev evangelická
K rukám pana Jana Lukáše
Blahoslavova 916/1
779 00 Olomouc

Olomouc, 26. září 2023

Vážený pane faráři,

velice rád bych Vám touto cestou poděkoval za Váš aktivní přístup k účasti našich nizozemských hostů z partnerského města Veenendaalu na bohoslužbě u Vaší církve. Bylo velice milé, že i přes jazykovou bariéru se delegace mohla bohoslužby aktivně účastnit.

Bylo velice potěšující slyšet zpětnou vazbu z jejich strany. Hosté byli nadšeni i ze závěrečného hudebního vystoupení pana Stanislava Jílka. Nutno konstatovat, že delegace byla našim městem ve všech jednotlivostech velice nadšena. I díky Vám nechala Olomouc v našich hostech nezapomenutelný dojem a již nyní se těší na svou příští návštěvu u nás, ale především na další společnou práci a projekty, které na tuto jejich návštěvu budou navazovat.

Děkuji Vám moc za nasazení, které jste do zajištění bohoslužby vložili.

S přátelským pozdravem

Mgr. Miroslav Žbánek, MPA

Horní náměstí / 779 11 Olomouc
Tel.: 585 513 262 (415), fax: 585 513 433
e-mail: miroslav.zbanek@olomouc.eu
www.olomouc.eu

Návštěva z Veenendaalu

V neděli 17. září navštívila náš kostel skupina radních a zastupitelů z nizozemského města Veenendaal, včetně veenendaalského starosty Gert-Jana Katse. Přijeli do Olomouce na oslavu třicátého výročí spolupráce našich dvou měst, a protože celá polovina výpravy jsou aktivní členové různých protestantských církví, byli velmi rádi, že se mohli společně s námi zúčastnit nedělní bohoslužby.

Při tom vznikla myšlenka, že by bylo pěkné navázat bližší kontakt a dohodnout partnerství s některým z Veenendaalských evangelických sborů. Pomoc při hledání vhodného sboru i při navazování kontaktů nabídli jak veenendaalský starosta Gert-Jan Kats, tak i místostarosta Engbert Strooboscher, který je aktivní v oblasti církví.

Protože starostovi i radním záleží na oživení vzájemných kontaktů mezi našimi městy, mohlo by takové partnerství přispět ke spolupráci, upevnit naše vztahy, a hlavně přinést více možností pro setkávání a navazování přátelství mezi obyvateli měst na všech úrovních.

Jana Engelbrechtová

V našem kostele se jim velmi líbilo. Oceňovali milé uvítání ze strany našeho faráře Honzy Lukáše i od Marka Vraje za staršovstvo a byli velmi rádi, že mohli sledovat kázání v nizozemském překladu, který dostali písemně včetně biblického textu čtení. Znali také některé písně, které si s námi se zpěvníkem rádi zazpívali. Po bohoslužbě si hosté se zájmem vyslechli krátký výklad o historii našeho kostela a jeho architektuře od Saši Jeništy. A když se potom při kávě mohli setkat a popovídat si se členy sboru, cítili se u nás jako doma. Podobné zvyklosti jsou totiž i v nizozemských protestantských sborech.

1. 10. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně - Děkčnění	Jan Lukáš
2. 10. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
3. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
4. 10. středa	19.00	Sešlost	
5. 10. čtvrtek	09.00	Seniorklub	
5. 10. čtvrtek	14.00	kurz ETF - teologická etika	
6. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
8. 10. neděle	09.00	bohoslužby a křest	Jan Lukáš
	13.00	bohoslužby DD Chvátkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
11. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
13. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
15. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
17. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
18. 10. středa	19.00	Sešlost	
19. 10. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
	18.00	setkání mužů	
20. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
22. 10. neděle	09.00	bohoslužby – Sborový den	Jana Hojná
	10.30	beseda s hostem – J. Franc: Proměny spirituality	
24. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
29. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Ondřej Bláha
31. 10. úterý	18.00	biblická hodina	

každou středu 18.00 modlitby za Ukrajinu

Zpráva ze schůze staršovstva 4. 9. 2023

Část staršovstva se sešla již hodinu před schůzí, aby vyplnila vizitační dotazník, který byl podkladem pro rozhovor při vizitaci 24. 9. po bohoslužbách.

Schůzi staršovstva jsme zahájili písní *K svobodě je dlouhé putování*. Marta Solichová připravila pobožnost na téma *Vy jste sůl země* (Mt 5, 13).

Následovalo hodnocení uplynulého prázdninového období. Proběhla rekreace na Ptském Dvorku, o níž jsme se mohli dočíst v zářijovém Poslu. Staršovstvo diskutovalo nad situací, která se stala na LST. Byla zde pokřtěna Anička Orálková, do sboru v Opavě. Možná by to mohl být bod k diskusi na pastorální schůzi, nakolik je křesť svázaný s účastí ve sboru. Zároveň zazněl podnět k promyšlení, jestli je v pořádku, že voleným členem SOMu je nečlen sboru, nepokřtěný. Měl by řešit seniorátní výbor. Vnímáme, že chybí farář pro mládež. Byl zvolen nový SOM, porada SOMu má být 29. 9.–1. 10. v Olomouci.

Výhled do nového školního roku

Učitelé nedělní školy se zamýšlejí nad situací, kdy na nedělní bohoslužby nechodí rodiče s dětmi pravidelně. V nedělní škole není stabilní jádro, těžko se navazují vztahy, děti přicházejí nepravidelně a nenajdou zde známé tváře. Učitelky si stále zatím připravují programy pro předškolní i školní děti. Byl by zájem pořádat v rámci roku více akcí pro děti/rodiny? Jednorázová setkání (Drahanovice, Rozárium, Karneval, ...) mívají větší účast.

V neděli 1. 10. se v 19.00 bude konat koncert skupiny Svatopluk v Hospodě u Muzea (Ponorka). Hrají písničky Sváti Karáska. Akce je otevřena pro širokou veřejnost. Sbor by akci podpořil částkou 5 tisíc korun.

Na neděli 22. 10. návrh sborové neděle s přednáškou po bohoslužbách J. France (téma *proměny spirituality po revoluci*) a společnými polévkami. Téma můžeme upravit.

4. 11. celocírkevní setkání učitelů nedělních škol v Olomouci

4. 11. Konvent v Novém Jičíně

10. 11. v 18 hod koncert Daniela Juna.

Advent:

3. 12. připravíme večer s Taizé. V rámci česko-americké konference se takové setkání vydařilo a mělo dobrý ohlas. Je to příležitost přizvat mládež, ekumenu.

10. 12. odpoledne s punčem, akce pro veřejnost na podporu sbírky pro opravu kostela

17. 12. (mimořádně už 3. adventní neděle) – dětská vánoční hra (protože tradiční 4. adventní neděle letos vychází na Štědrý den).

Dále se staršovstvo zabývalo přípravou akcí na září: bohoslužbami v Rozáriu (10. 9.), návštěvou delegace z Veenendalu (17. 9.), vizitace 24. 9.

Konvent

4. 11. 2023 se bude konat konvent Moravsko-slezského seniorátu v Novém Jičíně. Protože to bude první schůze nového konventu, bylo třeba zvolit nové zástupce olomouckého sboru na konvent, také návrhy zástupců do předsednictva konventu, návrh na seniora MSS (protože současný senior MSS Marek Zikmund bude odcházet v polovině roku 2024 do Prahy), 2 členy seniorátního výboru z řad laiků, zástupce pro Jeronýmovu jednotu.

Konventuálové za olomoucký sbor: J. Lukáš, M. Vraj, J. Vrajová, A. Gabrielová. Náhradníci: V. Schnaubeltová, T. Hromádka, J. Ruml.

Návrh kandidátů na volbu členů předsednictva konventu:

z řad laiků: Josef Vašek (Štramberk), Jana Grollová, Radek Bedřich; **z řad farářů:** Jakub Pavlůs, Kamil Vystavěl.

Návrh na seniora: L. Červenka, P. Prejda, P. Janošik.

2 členové SV z řad laiků: Jana Vrajová, Daniel Marek (Prostějov).

Členové JJ: Radomír Tymel, Tomáš Kudělka, **náhradníci JJ:** Jakub Ruml, Pavel Brtník.

Ukrajinská skupina

Zbytek daru z Athens bude věnován na podporu ukrajinské rodiny. Hledáme stále byty pro ukrajinské ženy, které se nemohou vrátit domů. Výuka češtiny bude pokračovat v úterky v 17 hodin pod vedením A. Jeništy. V pátky bude pokračovat konverzační skupinka.

Technické záležitosti

Stavba – probíhá, každé úterý kontrolní den. Do etapy B1 budou potřeba doplnit truhlářské věci a fasáda (v rozpočtu nebylo). P. Váňa jako technický dozor má vše pod kontrolou. Termíny zatím firma zvládá.

Rekonstrukce Nákla – byt paní Krchňákové: i když rozpočet na stavbu překračuje plánovaný rozpočet, staršovstvo se rozhodlo rekonstrukci zahájit. Staršovstvo pověřilo Pavla Brtníka k jednání v souvislosti s rekonstrukcí.

Grantová komise připravuje podcast a video. V tisku jsou další letáky o rekonstrukci.

Různé

Hledáme sborovou účetní – nyní máme tři nabídky účetních firem, placené služby.

Pronájmy studentům – na Kopečku je dům, který je otevřený ubytováním.

Navrhujeme podpořit setkávání vysokoškolské mládeže.

Sborová kopírka se stále opravuje, pokud nebude oprava dokončena do konce září, zvažuje-

me nákup nebo pronájem nové kopírky.

Staršovstvo souhlasí s návrhem polepit sborové auto logem ČCE.

Špatně jsou slyšet bohoslužby. Nazvučení zesílením mikrofону není řešení. Řešením pro špatně slyšící je nabídka sborových sluchátek, nebo využít tištěný text kázání (velkými písmeny).

Čísla k písním na stojan budou obnovena podle užívaného fontu.

Plánujeme společné bohoslužby sborů v našem okrsku. Chtěli bychom uspořádat bohoslužby v Červeném kostele.

Informace o hospodaření sboru jsou u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 21:00 písní EZ 660 *Když soumrak zhasí světlo*

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla připravila Adéla Gabrielová

Kontrolní dny stavby probíhají každou středu.

Jan 2, 1- 11 / Svatba v Káni / Svatební kázání pro Lenku a Petra

V sobotu 9. září vstoupili v našem kostele do manželství Lenka Tománková a Petr Raška. Na přání některých otiskujeme svatební kázání.

Milá Lenko, milý Petře,
bylo by jistě zajímavé studovat svatební zvyky různých kultur. Přečetli jsme oddíl z bible, který nám dává nahlédnout do obyčejů dávné doby, kterou nám připomenou kromě biblického textu už jen archeologické vykopávky.

Kdybychom měli shrnout, o čem ten příběh je, možná by nás toho napadlo mnoho. Třeba že je to o zázraku. Nebo je to o lásce dvou lidí, kterou je třeba oslavit, jakkoli o novomanželských nic nevíme. Nebo o ostudě a trapasu, kterému je lépe se vyhnout a snažit se mu předejít. Nebo by někdo třeba řekl, že je to o klíčové roli a vlivu Ježíšovy matky. Anebo – že je to o radosti... Tohle bych já osobně dal na první místo.

Napadá mě ale ještě jedno vystižení podstaty tohoto příběhu – a sice, že je to podobenství o celém lidském životě. A o tom, jaké místo v něm má právě radost. Víno je nápojem radosti. Dost možná tím důvodem, proč evangelista Jan tento příběh vypráví je to, že se mu zdálo, že na světě té radosti není mnoho. A chce říci – prosím vás lidi - Bůh není policajt, který člověka stíhá za kdejaký prohřešek, ani účetní, který mu jednoho dne vše spočítá, ale že je Bohem, který dává člověku radost pro celý jeho život - a ukazuje k té radosti cestu. Ale není to radost, která je nějakým krátkodobým poveselem, se, ale která je trvalá a hluboká.

Už za krátkou chvíli vstoupíte do manželství. Co to vlastně je? Jednak je to právní akt, který má své důsledky. Vzniká společně a oboustranně slovně projevenou vůlí manželství uzavřít. A důsledkem je v krajním případě třeba až to, jak mi to jeden právník vysvětlil, že když vyslovíte svoje ano – a v té chvíli by jeden z vás umřel a nestačil by už ani podepsat protokol –

pak ten druhý už může dědit. Ale existuje taky stará právníká definice toho, co je to manželství – latinsky to zní „consorcium totius vitae“ – společenství celého života. Termín consorcium nám zní ekonomicky, ale skrývá v sobě slůvko sors, což je los. Nebo můžeme říci úděl. Společný úděl, který sdílíme s tím druhým. Vaším údělem a losem je tedy ten druhý, který měl dříve svou vlastní cestu a svůj vlastní život se všemi jeho úspěchy i nezdary - a najednou se vaše cesty a životy spojují. Kostky jsou vrženy a vy se vydáváte na společnou pouť...

Moc bych vám přál, aby vás na té vaší společné cestě provázela právě radost. Radost jednoho z druhého. Radost ze společné práce i odpočinku, radost ze společenství rodiny, přátel, sboru ... radost z toho úplně obyčejného života. A taky abyste cítili Boží blízkost a to jeho požehnání, o které žádáte.

Požehnání Boží, a to bych chtěl podtrhnout, naopak není pouhým lidským právním aktem, který může mít až překvapivé důsledky, ale je

to Boží sklonění se k člověku, které si člověk nezaslouží a kterému Bůh nabízí, že ho povede a nikdy o něj neztratí zájem.

Nelze si v tom starověkém příběhu ale nevšimnout toho, že to během toho nejbujnějšího veselí najednou pořádně zaskřípe. Nemají víno. Jsme na suchu, není už ani kapka. Po stolech se válejí převržené poháry. Jak je to možné, co se to stalo?

I tohle patří k životu. Když se nám něco takového stane, život se nám nějak zkomplikuje, když místo zisků najednou počítáme jen ztráty, když máme najednou pocit, že není odkud brát, že nejlépe už bylo a dobré časy jsou pryč. Najednou i jeden k druhému hůře hledáme cestu, mijíme se, nevíme jak z toho, nevíme co s tím...

Nezatrpkněme a očekávejme pomoc od Boha. Od toho, který není ani tím policajtem, ani účetním, ani právníkem, který má na všechno předpisy a zákony, ale dárce radosti. A tím, který může dát to nejlepší víno až naposled. A v neskutečném množství. Tehdy, kdy už to možná v životě ani nečekáme. Budeme o tom za chvíli zpívat.

A ještě jedna věc je v tom příběhu pozoruhodná, i když skrytá. A sice – když totiž to víno dojde, nikdo se tam neptá proč a kde tak asi udělali soudruzi z NDR chybu. Nikdo nehledá viníka. V tom jsme my lidé někdy mistři. Když se něco pokazí, je třeba najít a označit toho, kdo za to může. Anebo když něco nejde podle našich představ, tak

analyzujeme, přijímáme opatření. Někdy je to možná dobré, jindy úplně zbytečné. Ale ony ty naše lidské krize, těžkosti a zkoušky prostě přicházejí a my ani nevíme proč a ne zjistíme to. A i kdyby k nim třeba mohla přispět některá naše špatná rozhodnutí, nemá smysl toho neustále litovat. Je lepší začít znovu, jít dál ...

Jsme přece na jedné lodi, máme společnou cestu, máme ten náš společný los a úděl. Oporu jeden v druhém. A všemu, co přijde, čelíme společně. A máme naději, že to vše překonáme a radost se vrátí.

Nikdy si nemusíte, ani vy dva, ani kdokoli z nás, rezignovaně povzdechnout, že nejlépe už bylo. Věřím, že nás nikdy

nemusí nakonec čekat jen smutné nahlížení do prázdného sudu. Ale že Bůh může v každé chvíli našeho života dát nové víno. I z toho mála co máme, může Kristus udělat zázrak. A tak vám přeji ve vašem životě – co vlastně? Samozřejmě lásku, která nevychladne, i když bude mít třeba mnoho podob. Spisovatel Hemingway pověděl: Pokud jsi miloval ženu nebo zemi, prožils velké štěstí – a když pak umřeš, už to není důležité ...

A pak vám přeji tu radost. Kdykoli totiž člověk v obyčejnostech života, nebo i navzdory potížím a třebas i slzám objeví novou radost, pak je to dar i zázrak. Amen.

Jan Lukáš, farář

Pomni, abys den sváteční světil

Toto Boží přikázání bylo splněno do posledního slova v neděli 10. září 2023 v olomouckém Rozáriu. Překvapivě velká návštěvnost dospělých a o to víc i dětí ve všech velikostech. Dojal mně pohled na malé stvořeníčko v mámině náručí, oblečené do bílých šatiček. Jméno toho človíčka je Julinka Batlová a patří k nám do sboru. Nádhera.

Vybrané písně zpívané ke chvále Boží byly doprovázeny dechovou kapelou a hudba se nesla do krásné přírody, která nás obklopovala všude kolem.

Čtení z Písma znělo velmi srozumitelně, stejně jako slova br. faráře. Ozvučení na vysoké úrovni, což v našem kostele schází. Senioři rozuměli každému slovu a spokojenost byla velká.

Kázání o marnotratném synu br. farář bravurně rozvedl i do dnešních dnů. Laskavě promlouval k dětem, ale svým kázáním i k dospělým.

Bůh Všemohoucí nám posvětil tento den slunečními paprsky, úsměvy a laskavými slovy všech zúčastněných.

Úplně na závěr přišlo malé občerstvení, které s láskou připravily obětavé ruce.

Boží požehnání všem, kteří to vše zařídili a také všem, kteří se zúčastnili. Haleluja!

Marta Palatý

Bohoslužeb v Rozáriu se zúčastnilo mnoho bratří a sester z našeho olomouckého sboru, ale také ze sboru v Přerově a Hrubé Vodě.
Foto: Amos Děkaník

Vikendový pobyt 2023

Cesta Marie Magdaleny k Ježíšovu hrobu, její setkání s Kristem po vzkříšení, učedníci putující do Emauz... to vše jsme promýšleli spolu s řádovým bratrem Hyacintem na víkendovém duchovním pobytu v penzionu Tode v Olomouci.

Tato akce, kterou organizuje naše církev každé dva roky pro presbytery, je skvělou příležitostí k usebrání a načerpání nové vnitřní síly.

Letos se víkendový pobyt konal ve dnech 15.–17. září a velmi se vydařil. Sešlo se nás patnáct.

Zahájili jsme v pátek společnou večeři v olomoucké evangelické fáře a pak jsme se přesunuli do penzionu, kde už na nás čekal bratr Hyacint, člen řádu Premonstrátů. V pátek večer a v sobotu dopoledne jsme se v inspirativním prostředí penzionu, provozovaného řádovými sestrami, věnovali úvahám nad Janovým evangeliem s výše zmíněnými tématy. Odpoledne jsme se vydali na výlet do obce Ruda. Tam jsme stoupali podél křížové cesty do mírného kopce a u posledního zastavení nás čekal překvapivý okamžik:

**Z výletu na křížovou cestu v Rudě u Bruntálu –
závěr duchovního víkendu s P. Hyacintem
15.–17. 9.**

před námi se objevil překrásný výhled do široké krajiny.

Prálo nám velmi příjemné počasí a my jsme byli oslněni nejen sluncem, ale také pohledem na jedinečnou krásu Božího stvoření, tentokrát v podobě malebné hanácké nížiny. Chvilí jsme na tomto výjimečném místě setrvali každý zvlášť v tichém rozjímání, zakončeném společnou modlitbou.

V sobotu večer byl v penzionu duchovní program bratra Hyacinta ukončen a v neděli měli účastníci možnost navštívit bohoslužby v ČCE Olomouc.

Ještě jednou k exerciciím v penzionu Tode.

V životě prožíváme někdy dny všední a někdy dny sváteční. Mezi sváteční patřilo setkání v penzionu Tode se seniorátními přáteli, při výkladu písma s bratrem Hyacintem z farnosti na Svatém Kopečku.

V pátek jsme se zamýšleli nad setkáním Marie Magdaleny s Pánem Ježíšem u hrobu. Pán Ježíš ji svým slovem převádí z pláče a samoty ke světlu a naději. Do její rány zasazuje semínko uzdravení. Je v něm naděje i úkol: běž ke svým bratrům a potěšuj je. Řekni jim, že Já jsem živý.

Pane Bože, dej i nám poznat, že i v našem životě jednáš TY.

V sobotu jsme putovali se dvěma učedníky do Emauz. Už nechtěli zůstat v Jeruzalémě. Tam si jich nikdo v jejich nejistotě a pláči nevšímal. Po cestě se k nim přidal Ježíš. Šel jejich tempem a nechal je vymluvit. Vyčistil všechno zranění, nejistotu a velké zklamání. Do svých prázdných rukou a srdcí pak mohli přijmout radost, uklidnění a léčebný obsah. A najednou jsou zase sami, ale už jejich cíl nejsou Emauzy, ale vrací se zpátky do Jeruzaléma. Tam se

Těším se na další podobné setkání a chci povzbudit ty, kteří váhají, aby se příště k této chvályhodné a hezké akci také připojili.

Naše poděkování patří sestře Noemi Batlové za celkovou organizaci a za páteční večeri, bratru Hyacintu za duchovní program, bratru faráři Lukášovi a kurátoru místního sboru Marku Vrajovi za pomoc při organizaci, sestrám za výborné pomazánky a Hospodinu za to, že nám celý pobyt požehnal.

Vděčně Ivana Žárská

s Ním i s učedníky opět setkávají, protože právě oni potěšení nejvíc potřebují.

Jaký je náš cíl? Co nám chce Pán Ježíš říci? Máme dost citlivosti pro své okolí?

Odpoledne jsme jeli na výlet do vesnice Ruda. V jejím okolí je kopec s křížovou cestou.

Na vrcholku je vztyčený golgotský kříž s ukřižovaným Kristem. Od něho je vidět na všechny strany do okolí.

Viděli jsme krásu a rozmanitost Božího tvoreni i stvoření. My jsme dostali za úkol rozhlédnout se po okolí a vybrat si výhled, který nás nejvíc něčím zaujme a v tichosti se modlit. Mně zaujalo stádo ovcí, které se v údolí páslo. Modlila jsem se za náš sbor: **Pane Bože prosím Tě, ať se žádná ovečka neztratí, ať nezůstane žádná sama.**

Požehnej jehňátkům, požehnej nám všem.

R. Vrajová

PS: A doporučení pro příští rok – nenechte si takové setkání ujít. Je moc dobré se zastavit a ztišit se.

Vzpomínka na babičku

Byla jsem oslovena a je to pro mě velká čest, abych napsala něco o mé „babičce z Horky“, někteří ji znáte a vzpomínáte spolu s námi a těm druhým ji přiblížím svým krátkým vstupem. Jmenovala se Anna Sťahlová, rozená Břeňová a letos 28. října by se dožila 100 let.

Narodila se na Slovácku na Suchově u Javorníku nad Veličkou v roce 1923 jako druhá v pořadí. Doma jich bylo nakonec šest dětí, a tak se museli rodiče a pak i starší děti dost ohánět, aby nasýtli tolik hladových krků. V 16. letech odešla do Prahy do služby přivydělat peníze pro rodinu.

Po válce se s celou svou početnou rodinou přestěhovala do pohraničí, do obce Stará Libavá, kde byla založena Bratrská obec. Dostali tam hospodářství, na kterém pracovali a záhy se zde také vdala za Pavla Sťahla, který za ní odešel do Libavé z rodného Javorníka. Tady se jim narodily jejich první tři děti teta Anička, tatka Pavel a strýc Mirek. Tvořili zde spolu s ostatními rodinami křesťanské společenství a věřili společně tomu, že je zde čeká tolerantní a krásná budoucnost. Každou neděli se všichni scházeli k bohoslužbě, poslouchali Pána Boha a pracovali ve sboru v Libavé. Babička i děda pracovali v zemědělství.

Tady o tomto období jejich života vykládal můj děda a táta, že klidný a tolerantní čas na Staré Libavé netrval moc dlouho, hodně přispěly i události po únoru roku 1948 a celkově toto těžké období naší historie. Snad i proto se v roce 1962 s celou rodinou přestěhovali do Horky nad Moravou a zakotvili v Olomouckém sboru. Tady se jim narodil čtvrtý syn, strýc Vlastík.

Babička o svém životě nikdy moc nemluvila, byla spíš pracant, až dřič. Ona nikdy nemluvila moc zbytečně, byla tichá a pokorná a dění kolem přijímala velice klidně až odevzdaně.

Musím říct, že prázdniny u babičky a dědy se hodně nesly v duchu práce v zemědělství a práce s ním spojené, ale při tom všem se nám také

nezapomínali věnovat duchovně. Často jsme si spolu večer četli, povídali biblické příběhy, modlili se a opravdu hodně zpívali. Často také vzpomínám na úterní biblické hodiny u našich, Blažků, Školoudů, Kučerů ... rodin ze Staré Libavé.

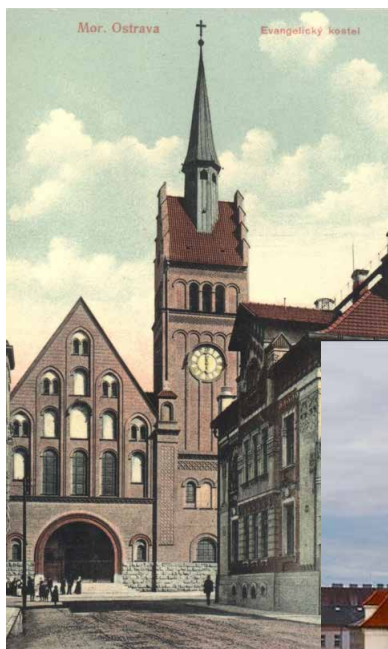
V roce 1988 jsme se s rodiči přestěhovali z Olomouce do Horky taky. A zde nás pak vítaly její typické věty při setkání, když na nás čekala pod schody a my jsme přišli ze školy: „Dáš si polívku?“ A její šibalský kukuč, který hned následoval, prostě začátek konverzace a lákání na chvíli ženského „popo“, a nebo jen chvíle ticha. Právě proto, že moc sama nemluvila, byla velmi trpělivý posluchač našich/mých stesků. Když už nemohla nic moc dělat a ani moc chodit, navštěvovala jsem ji v jejím bytečku a společně jsme se spolu modlily, nebo mlčely o všem nejdůležitějším v našem životě... a často mi říkala: „Já, jak už jsem k ničemu, tak se tu modlím, protože jinak už vám nemůžu pomoci.“ Díky Ti za to babi! Jak často teď cítím, že nám někdo takový právě jen jako Ty v našem životě chybí.

Nedá mi to, abych se k Martičce nepřipojila. Maminka celý život těžce pracovala, nejdřív to bylo v zemědělství a po narození bratra Vlastíka v Moravských železárnách. Nestěžovala si, hlavně, že nám Pán Bůh dává zdraví a máme hezký sbor a hodně lidí kolem sebe a na vesnici bylo pořád co dělat. My dnes máme snadnější život. Pomáhají nám různé technické vymoženosti. Máme pračky, sušičky, roboty, chytré hrnce, které za nás leccos udělají a přesto slyším „nemám čas“. Nemáme čas na děti, rodiče, přátele. A je to škoda, že nevyslechneme stesky těch malých a problémy těch starších. Najdeme si chvilku a svěřme své starosti Pánu a poděkujme mu za radosti a dary, které jsme dostali, a není jich málo.

Anna Procházková

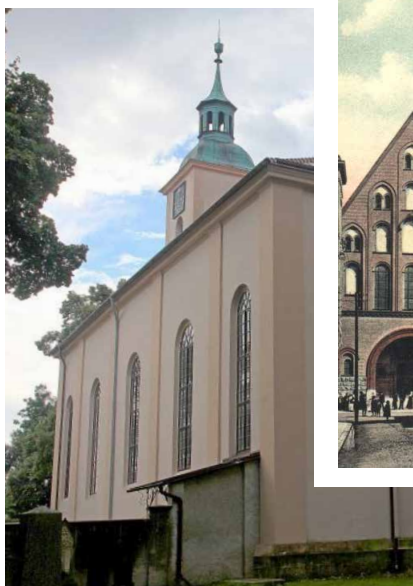
Dnešní Zelené okénko tentokrát obrazně i fakticky z nadsledu

Každý kostel vydává svědectví tím, jak vypadá. Jednou z nejviditelnějších částí kostelů bývá věž, kterou zdobí různé symboly. Nejznámější kostel v Paříži Notre Dame a mnohé další zdobí jako symbol Petrovy zrady, našeho hříchu a Boží milosti. Mnohé evangelické kostely zdobí kalich jako symbol evangelictví a Poslední večeře, jako například kostel ve Velimi. V nedávné době byl na náš kostel umístěn kříž jako symbol Boží záchrany člověka a jednoty křesťanů.

Co by ale symbolizovalo, kdybychom chtěli jasně říct, že je pro nás péče o stvoření důležitá? Už je asi pozdě měnit věž, že? 😊

Luba Vraj

V neděli 1. 10. při bohoslužbách zpívali účastníci víkendové porady Seniorátního odboru mládeže (SOMu)

Život církve

Každoroční setkání učitelů nedělních škol a dalších pracovníků s dětmi proběhne 4. listopadu v Olomouci.

Daniel Ženatý o totalitě

„Tušíte, proč ještě dnes někdo říká, že u nás panuje totalita?“ ...v úvaze pro rádio Proglas se nad touto myšlenkou zastavil emeritní synodní senior Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý.

Srdečně zveme k poslechu. Nejen ve dnech svátečních, kdy uvažujeme o vlastní historii, kořenech či státnosti...

<https://www.proglas.cz/program/detail-poradu/2023-09-21-05-57-00/>

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

srdečně zve všechny zájemce ke kurzům **celoživotního vzdělávání**
a **Univerzity třetího věku**, pořádané v zimním semestru akademického roku 2023/24 v Olomouci:

Povaha, dějiny a současnost teologické etiky

Kurz Úvod do evangelické teologie II

Přednáší: Jan Zámečník, Ph.D.

Co je to theologická etika? Jak se v dějinách křesťanství vyvíjela?
Čím se zabývá dnes? Cílem kurzu je zprostředkovat účastníkům
schopnost vlastního etického úsudku.

- 5. 10. 2023 Co je theologická etika a její přístupy
- 2. 11. 2023 Několik sond do dějin a současnosti theologické etiky
- 30.11. 2023 Desatero a současné morální problémy
- 11.1. 2024 Environmentální etika

Koná se v **Olomouci** ve farním sboru ČCE (Blahoslavova 1) v uvedené **čtvrtky** od 14.00 do 18.00 hod. Začínáme 5. října 2023.

Své dotazy a přihlášky posílejte na:

tel.: +420 221 988 216, fax: +420 221 988 215
e-mail: office@etf.cuni.cz
Černá 9 (p.o. box 529), 110 00 Praha 1
<https://web.etf.cuni.cz/ETFN-526.html>

DEBATA BEZ FILTRU

JEDEN BŮH, MNOHO CÍRKVÍ: JAK NA EKUMENU?

18. 10. 2023 | 17:00 | MOZARTEUM (ARCIDIECÉZNÍ MUZEUM OLOMOUC)

HOSTÉ:

Mons. Tomáš Holub (katolický biskup)
Sandra Silná (husitská farářka)
Jakub Helebrant (evangelický farář,
člen dua Pastoral Brothers)

BEZ FILTRU VKH OLOMOUC MUO HledamBoha.cz

Srdečně zveme na společnou oslavu

70 LET ORDINACE ŽEN V ČESKOBATRSKÉ CÍRKVI EVANGELICKÉ

sobota 21. října 2023 od 10 do 17 hod.,
areál evangelického farního sboru v **Poděbradech** (Husova 141)

bohoslužby s večeří Páně | talkshow přes pět generací
společný oběd | zahradní slavnost | historické překvapení
loutkové divadlo Drak N' Roses | koncert Lucie Redlové

Bratři, sestry, zveme vás na
sborový den v neděli 22. 10.

Začneme bohoslužbami v 9 hodin,
po jejich ukončení a krátké přestávce
přednáška s besedou na téma:

Proměny spirituality: od sametu po internet

Přednáší:

ThLic. Jaroslav Franc, Th.D.

Anotace: Přelom 20. a 21. století a pád
Železné opony znamenal změnu
nejen společenskou, ale zvláště změnu
v náboženském a duchovním životě.
Přednáška představí proměny náboženské
autority, náboženských organizací
i institucí a především proměny spirituality
v době, která nabízí nejen tradiční podobu
náboženského života, ale nově také online
spiritualitu a online komunitní život.

Technická poznámka: Nezapomeňte si
přinést své mobilní telefony.

Následovat bude oběd s přinesenými polévkami a sborová beseda
u kávy, kde bude možné vyslechnout informace o aktuálním dění
ve sboru (probíhající rekonstrukce).

Dopoledne bude zajištěn i program pro děti.

Farní sbor ČCE
v Olomouci
Vás srdečně zve na

KONCERT

DANIĚL JUN
KLAVÍR

JIŘÍ KABÁT
VIOLA

Pátek **10/11** 2023

Na programu:
Antonín Dvořák, Robert Schumann,
George Gershwin a další...

18.00 hod
Olomouc

Evangelický kostel (Blahoslavova 1)
Vstupné dobrovolné (doporučená částka 200 Kč).

dialog
www.rsdialog.cz

CHVÁLA SAMOTY

Motto: Mt 6, 6

Samota nebolí, samota jen ční
přinášející zvláštní ovoce
je jako sen a čas vánoční
který se vrací vždycky po roce

Samota se rodí jako dítě
kterému pak přibývá let
vzchází jako slunce na úsvitě
je jako první ptačí let

Samota když hledá, nalézá
treba jarní nebo letní krásu
je odolná jako ta pavéza
i proti nepříjemnému času

S podzimem je jako ta obloha
zářící všemi barvami

v zimě když k spánku uléhá
loučí se slovem bel ami

Když člověk žitím prochází
a objímá blízké i vzdálené
samota stále ho provází
od rána až ke sklonku dne

Samota nás neustále provází
je lehká jak vánek nad poli
který nám duši prochází
vznášejíc se nad údolím

Samota je stálý věrný druh
kterému se všeho dostává
samotný je také náš Bůh
který svou lásku rozdává

Má krásný a určitý tvar
a nikdy není lačná
jeví se jako užitečný dar
je laskavá a mnohoznačná

Kde je však konec této samoty?
V tom je mé básně ten fór
tedy upřímně proto já a ty
navážme s Bohem vděčný
rozhovor.

Pavel Janošík st.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod (N. Batlová)		Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

2023-XXIV. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jeništová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Pří-
spěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 9. 2022

Vyšlo: 8. 10. 2023

Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2023

<http://www.olomouc.evangnet.cz>